

خداوند متعال انسان را موجودی توقف ناپذیر، پویا و باتفکر آفریده و مسیر حرکتش را به سوی خویش قرار داده است. جوانی سرمایه بی بدیل است که با دست های توانمندش هیچ آرزویی را محال نمی داند و چشم های خوش بین همیشه اش هیچ مقصدی را دور نمی انگارد. جوانان این مرز بوم عاشقانی از جنس معرفت خدا هستند که اتحاد خویش را با خدایشان به رخ می کشند اما گاهی انسان ها آفریدگار خویش را از یاد می برند و از او فاصله میگیرند. آیین و مراسم های معنوی همچون اعتکاف وجود دارد که می تواند انسان را به خالق هستی وصل کند و او را در رسیدن به رستگاری و کمال کمک کند. اعتکاف، عبادت مستحبی است که در احادیث معصومان(ع)، همسنگ حج و عمره دانسته شده است و همچون ذری درون صدف است که می خواهد موهبت الهی درون قلب انسان را سرشار از نور خدایی کند. اعتکاف یعنی سه روز برویم گوشه نشینی و از خانواده و زندگی و جامعه دور شویم، برویم با خدای خود میثاق دوستی ببندیم و از طلوع آفتاب تا غروب آن روزه بگیریم و از کارهایی که خداوند نهی کرده دوری کنیم، برویم درون مسجد، خانه او، بنشینیم و از گناهان و سیاهی که قلبمان را تیره کرده است صحبت کنیم، برویم تا دل های بی قرارمان که تنها با یاد و نام خدا آرام می گیرد، آرام گیرد و اینگونه است که شعله عشق خداوند در وجودمان روشن خواهد شد. اعتکاف به منزله سدی است در مقابل محبت دنیا و حرکت و جوششی است به سمت کمال اعتکاف یعنی پله پله تا ملاقات خدا و رسیدن به آن کمال و زیبایی وجودی خداوند را در بردارد.

